

Yhteenveto: "Ihmemaan" viimeinen ihme

- Syksy päättyi antiklimaksiin: merkitysten katoamiseen, kaaokseen ... ja sinnittelyyn, yritykseen löytää omassa kuplassa *oma merkitys*
- Koetin hetken tulla *onnelliseksi* ... halusin uskoa että "Eurooppa on pelastettu", "Amerikka on pelastettu", niin kuin meille vakuutetaan
- En ole kuitenkaan tyytyväinen tarinaani ... *voisiko itsensä draaman rakenteen alistaa evoluutioon*, näinkin kauan antiikin ajan jälkeen?
- Uudella ajalla, annihilaation uhan alla, Deus Ex Machina -lopetusta voisi jatkokehittää ... kohti "singulariteetin madonreikäratkaisua"?
- **No, ajan pyörteitä vielä muistellen ja jo ennakoiden, arvataan uljas lopetus: *säättö, negatiivinen takaisinkytkentä, pelastaa maailman***
- Aloitetaan rummunpäristyksellä: hitaasti menneisyydestä, ikuisista totuuksista, filosofiasta ja viisaudesta ... vähitellen kiihdyttäen ...

... Päätäksemme *syntyihin syviin ... ja ajan ajattelun alkuun*

1

Tarinaa, draamaa ...! – Olisi saatava aikaan kaikin keinoin *kiinnostavuutta*

Koronaelvytyspaketti on mennyt läpi Euroopassa ... Trump on saatu vallasta Amerikassa ... vakiintuneisuus on "voittanut", epämurkava värinä on saatu peitettyksi pinnan alle ... hymyily vallitsee, tuhoa enteillen

Syksyllä todettiin, että talouden, politiikan – jopa kognition (GPT-3)! – syklit ovat pelottavasti synkronoituneet, *vajoamassa singulariteettiin* ... mielen rakennuspalikat on tärjistetty hajalleen, kuin lapsen leikkien jälkeen ... *on koottava uudestaan?*

1. Aristoteles jo ammuin määritteli "draaman kaaren" ... mutta ei kai sekään voi olla lopullinen ratkaisu?

Wikipedia: "Deus ex machina (suom. *Jumala koneesta*) tarkoittaa kuvitteellisessa teoksessa yhtäkkiä ja epäuskottavaa juonenkäännettä, jossa jokin tarinan ongelma ratkaistaan ulkopuolisella ja irrallisella tekijällä tai selityksellä. ... Deus ex machina -käännöksi romaanissa, näytelmässä tai elokuvassa tuntuu usein epäuskottavalta ja epätyytyttävältä. ... Niiden käyttöä pidetään usein jopa huonon kirjoittajan merkinä, *ellei kyseessä ole parodia.*"

... Mutta miksi juonenkäänteeseen pitäisi olla "epäuskottava ja epätyytyttävä"? Varsinkin jos *pääset itse pääosaan?*

2. Ainakin subjektiivisessa maailmassa ... *tehdään tarinaan kunnollinen lopetus!*

3. Puristuksen jälkeinen *katharsis*, "puhdistuminen, elämänhalun uusiutuminen": todellisuus alkaa revetä uudella tavalla, merkitysten energiaväylän auetessa maailman reunalle, kohti aikafraktaalien alkua, mielen evoluution ydintä ...

Kytkeminen tietämisen verkostoon

- Saksalainen vitalismiperinne (Kant Hegel Schopenhauer Nietzsche Spengler ...): mahtava ajattelun aarrearkku, *tahallaan unohdettu*?
- Pyrkimys pitkän tarinan jatkeeksi ... osaksi suurta merkitysenergiaa välittävää *punaista lankaa* ... vieläpä yhdistävää *punaista kudosta*?
- Täytyykin eläytyä aikaan ... toinen keskeinen 1900-luvun filosofian haara oli analyyttinen (kieli)filosofia: *todellisuutta etsitään kielestä*?
- Kiintopisteenä *olemisen on-tologia*, "epistemian substanssin ydin" ... tarkastelu *täydellistyy* kai **perfektin** muodossa "on ollut oleva"?
- *Martin Heidegger* halusi aloittaa filosofian alusta – ymmärsi silti teoksessaan "Oleminen ja Aika" että *oleminen kertyy ajan myötä*?
- Olemisen merkitysrakennetta luonnehtii "huoli" ... seuraus on että *staattisen hahmottomattoman angstin möykky sitoutuu olevaan*?

Toinen linkki *olevaan "tulevaan"*: Whiteheadin "prosessifilosofia"

2

Filosofia tarjoaa parhaan ymmärtämisen mallin, kokonaisuuden hahmotuksen, kullakin historian hetkellä ... tehdäänkin näistä tiedonjyväsistä nyt sitä "vitaalidataa": kootaan yhtenäisemmiksi tarinanpätkiksi, aikajanelle. – Olen kutsunut (ehkä väärin?) "saksalaisen idealismin" perinnettä *vitalismiksi*, koska se pyrkii näkemään *systemisiä voimia*, jne. ... niin, ja Marx kuuluisi tällä luonnehdinnalla myös itseoikeutetusti mukaan. – Sotien jälkeen amerikkalainen tarinankerronta on dominoinut, tehnyt saksalaisesta ajattelusta tabun ... kytkenyt Nietzschen yli-ihmisajattelunkin ihmistuhontaan

Nyt tähän todellisuuteen pitäisi kytkeytyä ... *kovalla puristuksella*

1. Kaikki samaan keitokseen, ontologia ja epistemologia ... oleminen ja olemisen olemus? Nykytermein kai, tekoälytutkijoiden kielellä, *kvalian kvalia*?

Wittgenstein: "maailmaa on kaikki mikä on niin kuin se on" ... siis *muuta ei ole kuin mitä ON*

Valmistelee digitaaliseen katastrofien maailmaan: *muutos pelottaa*

Mutta olevaa tarkkailtaessa unohtuu se *tuleva* (prosessifilosofia) ... tai vielä kiteytetympin, ytimeen osuvammin *tulevan tuleva*, äärettömiin ... siis *syntyvä* ("vitaalifilosofia") ... tai *kiinnostuneisuus olemaan kiinnostunut* (E. Saarinen)!

2. Saksalaistyyllisen verbaalisesti Heidegger kytki "olemisen" liikkumattomaksi ristiviittausten verkostoksi, tieteellisesti viritetyn skooppinsa alle

Oleminen kertyy elämisestä, huolten kasautumisesta ... *raskaudesta, elämän painosta*? Jumittaa maahan ... dynamiikka katoaa ... ja lopulta mahdollisuus ONneen?

Höyrykoneen uusi sykli: taas vuorossa *rationalismi*

- Se "oleminen" on jaettava alavetävän huolen lisäksi ylös vetävään *tahtoon* (Schopenhauer) tai *iloon* (Spinoza) ... *duaalidialektiikkaan*
- Näin voimien väliin muodostuu "turvepaakku", tamppautuva tiivis emergenttinen taso kasvualustaksi elävälle ... *rakentamaan aikaa*

$$D\{x\} = \mathcal{E}\{xu^H\}u - \mathcal{E}\{xx^H\}x - \mathcal{E}\{xy^H\}y$$

- Paluu alkuun, malliajattelun syntyyn, "intuitiivisesti oikeaan" periaatteeseen – *Okkamiin*: *max(kuvausvoima)/min(monimutkaisuus)*

Malli on "sfäärienvälinen", tarjoten erilaisille mielille pureskeltavaa: *matemaattisesti* se on lineaarinen, läpinäkyvä ja analysoituva; *dynaamisesti* se määrittelee dialektisen voimatasapainon, kiristäen langansäikeet avaruudessa ja ajassa; *esteettisesti* se virittää fraktaalihierarkian ajassa ja pyörreintuitiossa; *systemisesti* se jäsentää holistisen todellisuuden (input, output, ja tila); *ekologisesti* se luo stabiilit monimuotoisuuden ekolokerot; *filosofisesti* se mahdollistaa zeniläisen "ajattelemisen silleen jättämisen"; *simulaatioteknisesti* se näyttää käyttäytyvän myös mikrotasolla "nätisti"; *fysiologisesti* se laajentaa uskottavasti Hebbin neuronin toimintaa; ja ennen kaikkea se mahdollistaa *optimaalisen "merkitystehon" välityksen pääkomponentti(aliavaruus)regression (PSR) mielessä ...*

Mutta se laadullinen harppaus puuttuu ... miten pääset "Ulos Machinasta"? ³

Dialektisen tiedekoneiston uusi alustus ja alusta: kaava tutkittavana ... yhtä kiinnostava ja mystinen kuin muutkin elävät luonnontieteelliset kohteet, mutta yksinkertaisempi ... skalpellia kestävä "metavitalismin paradigma"?

Tavoite päästä syntyyn asti: selittää yhdellä periaatteella kaikki havaittava, erilaisissa ajan mittaan kehittyneissä sfääreissä ... kaavamuodossa, suoraan sovelluskelpoisina *matemaattisina merkityksinä*

1. Oma kokemuseräinen kontribuutio, synergistinen oivallus: *pelkkä maahan vetävä voima, huoli, ei riitä ...* tarvitaan dialektinen voimapari mahdollistamaan liike, ja *reagointi*

Uuden voiman nimeksi, mieltä loihtimaan, "ilo", "toivo", tai sitten vaikka "tahto", "velvollisuus" ... tulkinta miten vain *mieli tekee!*

2. Kaava teorian ytimessä, ytimenä: dynaaminen joka suuntaan joustava missään suunnassa romahtamaton emergenssialusta ... inverssi: ei pyritä selittämään olemista, lopputuloksen tasapainoa, vaan tulemista, jolloin dynamiikat ovat vielä näkyvissä

Okkamin hyvyyskriteeri suhteuttaa ajallisen avaruudelliseen, parametrien määrään ... se minimoi "avaruudellisen laajuuden" ja maksimoi "ajallisen syvyyden", *monimuotoisuuden suhteen monimutkaisuuteen*

3. Tasapainojen malli dawkinsilaisen vuoren rinteellä ... Ilmarisen tuotekehitysyksikkö!

4. Nyt astutaan *laatikon ulkopuolelle!*

”Kullervon metafysiikka”

- *Latistuuko nyt kaikki ”meta” pelkäsi laskennaksi ja simuloinniksi?* Lisäksi kaavassa on kovin ikävä kauneusvirhe ... ne *miinusenergiat*?
- *”Katsefin kaavahan kauan / hiki otsalle kihosi”* ... kuin tulta ja räjähdystä ... juuri oivalsin ”metavitalismin” *redusoitumattoman oikeutuksen* ...
- **Kaikki ne negatiiviset energiavirtaukset ovat takaisinkytkennöissä – jolloin nämä mallitetaan siinä kääntyneessä ajassa: $dx/d(-t) = -D$**
- **Heijastuneessa signaalissa täytyy olla mukana epäideaalisuus, viive ... yhdessä mallivirheen kanssa kohti ”0/0”, ja *emergenssiä* (Kevät)!**
- *”Jumalan olemassaolemattomuustodistus”* (öh ... siis KHG-tyyliin): *jos olisi olemassa kaikkitietävä kontrolli ... kaikki voisi annihiloitua*
- *”Iske itsesi kipunat”* ... se ”panpsyyke” on toteutettava itse, maailma on pidettävä *olevana* – muuta huoli *vastuuksi*, ole oma Vishnusi?!

LOL!
ROFL!

”KHG” = *käänteinen Human Pääkatkaisija* ... nykytyyliin, PC (KVG!) 4

Jälkeenpäin, kiireettä, uudestaan ... vielä kerran tässä ja nyt: redusoituuko ”metavitalismi” nyt tieteeseen? Eikö olekaan ”emergenssiä”? – Sovelletaan vielä parasta saksalaisuutta ja suomalaisuutta, Goetheä ja Leinoa, ”läheltä ja tarkkaan”: nyt seuraakin hätkähdyttävä elämys, joka *pelastaa todellisuuden* ... metafysiikan, *mysterin* ... kauneus on yksityiskohdissa, *mallitusvirheissä*

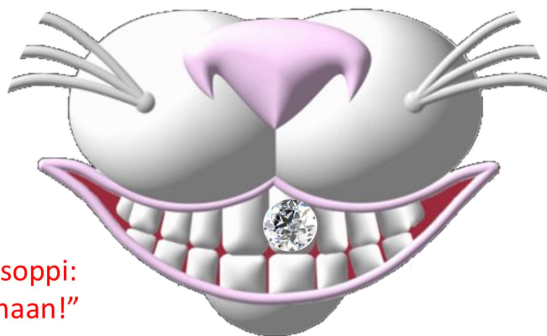
1. Muistuma aiemmasta ... oletus ajan olemuksesta ... takaisinkierrätyksestä ... ja *aikapyörteen redusoitumattomuudesta*: signaalin ja siitä muodostetun estimaatin välillä on aina *aikaviive*. Osoittaja ja nimittäjä molemmat lähestyvät nollaa – saadaan *derivaatta* ... edelleen *derivaatan derivaatta*, jne. ... hierarkia ... koko surreaalinen todellisuus aika-akseleineen! – Muutoksen synty ... *syntysanan synty*

2. Jumala tietäisi viiveettä ... tai jopa *etukäteen*, kausaliteetit kääntyneinä, koska on se ”houkuttelija”, tai *primus motor*. – Mitä paremmin ymmärretään *ylöspäin*, sitä tarkempi derivaatta, ja siis todellisuuden malli ... viimeinen inverssi: ei keskitytäkään maailmaan, vaan jahtaamaan omaa peilikuvaa ... yhä lähemmäs, kohti idealisoitua mallia itsestä, *ihmiskasvoista jumalaa*: olen vapaa valitsemaan vapauteni ... kyseessä on aikuistumiskokemus, sartrelaisuuden lopullinen ymmärrys: *olen itse vastuussa*, rakennan olemiseni, merkitykseni ... ”universaali subjektiivisuus” ja ”minä-operaattori” ... metakääntäjän konvergenssi ja emergenssin ydin ... ei tarvitse edes kyetä kytkeytymään maailmaan, kunhan *omaan mieleensä* ... korkeamman kertaluvun kyberneettinen luonnontutkimus suuntautuukin *ylöspäin*, ”skoopin” olemukseen ... *itsen estimaattiin*?

3. Lopultakin, kaiken puristuksen jälkeen ... kuinka helposti kaikki tapahtuukaan! – Kaikki koodautuu, optimoituu, *naurun representaatiokin* ... alkaa naurattaa ...

Vain hekotus jää ... Ihmemaan Irvikissa

- Evoluution "singulariteettitekniikka": *pelottelua kuoleman uhalla ...* elämän makua, sykettä syöverin äärellä ... jäljellä on pelkkä **muutos**

*Tuntemattoman eloonjäämisoppi:
"ei saa jäädä tuleen makaamaan!"*

- Kaikki ei tosiaan ole *kultaa* mikä kiiltää ... niin, *elävä* on *helmiäistä*, ja se *syntyvä*, paineessa fossiilihiilestä puristuva, on ihan *timanttia*

"Nauravan Metafysiikan Paradigmaattinen Lippulaiva II"

5

Miksi on mitään? – Perussyynä onkin ajan epäideaalisuus, viive ... tämän jälkeen tarvitaan vain muuttumista ... seikkailunhalua, sykkeenkaipuuta, kuolemanpelkoa – ja maailma pelastuu! – Mitä tiukempi hurjempi tilanne sitä tarkempi näkymä ajassa pidemmälle: useampia derivaattoja ... on nähtävissä myös representaation äärimmäinen optimoituminen: vain muutokset tarvitsee tällöin koodata, kuten esimerkiksi tiedostojen talletuksessa ... mutta konstruoitava aina alusta lähtien?

1., 2. Kaiken epävarmuuden ympäröimänä ... *nauru jää*, kokonaisvaltainen hekotus ... olevaa vain siltä osin kuin muuttuva tai mallittumaton. Viime hetkellä nyt yhdistyvät Kevään surreaaliteoreettiset derivoinnit kaikkeen muuhun pohdintaan ... keskittyminen sinne mallittumattoman rajalle ... *tämä on juuri oikea paikka uudisraivauksen aloittamiselle, jatkotutkimuksen paaluttamiselle!?*

Se "irvikissan" luoja Lewis Carroll oli muuten matemaatikko ... ideoidessaan "Cheshire Cat" -kissaansa olemisen porteilla olevine irvistyksineen, ehkä hänen mielessään oli "catenary" eli *ketjukäyrä* ... ketjun lenkit hampaina? Mutta olivatko "Liisan seikkailut ihmemaassa", ja sen rinnakkaisteos "Liisan seikkailut peilimaassa", pelkkiä lastensatuja, vai jotain muuta ... visiointia ...?

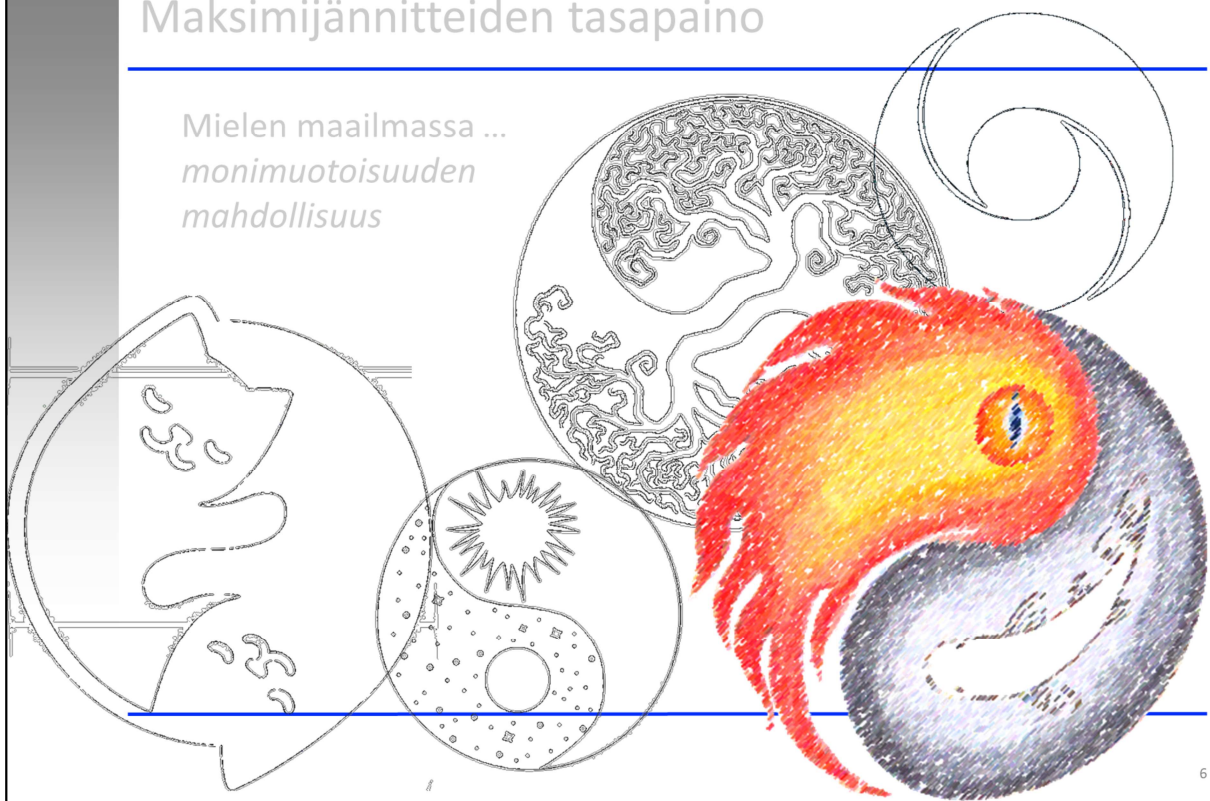
3. Mitä suurempi paine sitä oudompi tulos, pidemmällä derivaattojen ketjussa ... kaikki tämäkin elämänti on *paniikin alla puristunutta*

Emergenssitilalle noussutta vitaalitiedettä luonnehtii oivallusten ketjuttuminen ... *pidäkkeetön hytkyvä flow*

4. "Nauravan tieteen" paras rekursio kohti olemattomuutta, synnyn syntyyn ... "reduktio ad absurdum" uudessa muodossa, merkitysenergian purskahteluna: *eihän tämmöiselle loppuratkaisulle voi muuta kuin nauraa!*

Maksimijännitteiden tasapaino

Mielen maailmassa ...
monimuotoisuuden
mahdollisuus

Vielä. – Vaikka ulkoinen maailma on tasapainossa, mielen maailmassa merkitykset pumppautuvat, muuttuvat ... siis, onneksi: *muuten tulisi katastrofi!*

Tässä on se aiempi "Lopuksi" ... päivitettyinä, vuoden aikana tapahtunut kehitys kiteytettynä ... enimmäkseen pieniä muutoksia, "mentaalievoluution" derivaatat vähäisiä: *maailma näyttäytyy ääriiviivapiirroksina, näkyvissä ovat vain reunat*

Vanhat tekstit kelpaavat ... mutta "yksi kuva kertoo enemmän", jne.: ylimmän tason näkymä avautuu paremmin kuvina, analogioina ... sinne kohti syvyyttä ...

Ja vieläkin laajempi aikapyörre, muistuma menneestä: johdantokalvoet sivulla 10 visioitiin säätöteoriaa ylimmäksi kehikseksi, jonka käsittein ja merkityksin parhaiten voisi kiteyttää tarinan narratiivin; siellä esitettiin, tietämättä vielä mitään myöhemmästä tarinan kehittymisestä, että kaikki on *adaptiivista säätöä* ... nousujen ja romahdusten sykliä ("annihilaatio" tulee aina kun malli on liian hyvä). Adaptiivisen säädön teknisissä sovelluksissa maailma on etukäteen rajattu – nyt mallin vähittäinen täydellistyminen kaventaa vapautta vähitellen ... mutta pelastava ymmärrys löytyy nyt sieltä *ajan metafysiikasta*: vaikeudesta mallittaa, pysyä mukana kasautuvassa muutoksessa ... ja *aikaviiveen aiheuttamasta symmetrian rikkoutumisesta menneen ja tulevan välillä*

1. Uusi tarkempi terävämpi dualismin muotoilu kuitenkin korostuu ... jatkuva aika ja evoluutio (kala) vs. avaruudelliset järjen rakenteet (silmä)? Mielen maisemassa sen pelastavan muutoksen, nykykatsantoon sovittumattoman "nikotuksen", suuri linja on nyt kai se "digitalisaatiosta analogisaatioon": *pirstoutumisesta jatkuvuuteen*, yhtenäisiin tarinan langanpätkiin ... mutta myös *käsittämättömyydestä ymmärrettäviin analogioihin!*